

[Landbrugsministeren.]

for Udstykning af de indkøbte Arealer nødvendige Veje, altsaa Opkøb, Grundforbedring og Vejanlæg med Hensyn til de Arealer, der her er Tale om, saaledes at de derigennem kan blive tjenlige til Udstykning og Bebyggelse. I § 2 er der fastsat visse Bestemmelser vedrørende Vejanlægene.

Endelig er der i § 3 givet Bemyndigelse for Landbrugsministeren til at træffe de til Lovens Gennemførelse fornødne Foranstaltninger. Jeg skal i denne Henseende oplyse, at hvis Lovforslaget gennemføres, er det min Hensigt at nedsætte et særligt Udvalg, et Udvalg, hvis Medlemmer er stedkendte og nøje fortrolige med de særlige Forhold, der hersker i disse Egne. Udvalget vil blive sammensat saaledes, at der tilvejebringes Forbindelse med Statens Jordlovsudvalg, men ogsaa saaledes, at Udvalgets Flertal dannes af Repræsentanter for den stedlige Befolkning, idet jeg anser det for overordentlig betydningsfuldt, at denne Op-gave løses i nøje Overensstemmelse med den sønderjydske Befolknings Ønsker og Opfattelse.

Naar der er opført 5 Mill. Kr. om Aaret i de to første Aar til dette Formaal, ønsker jeg her ved Forelæggelsen udtrykkeligt at bemærke, at jeg slet ikke venter, at saa store Beløb vil komme til Anvendelse i de to første Aar. Der er her nævnt Maksimumsbeløbet, og jeg tror, det vil være rigtigt at forudskikke den Bemærkning, at det er ikke Meningen at sætte ind paa en saadan Maade, at en almindelig Prisstigning paa Jorden bliver Følgen. De paagældende Arealer skal købes billigt, for at de med Tillæg af Udgifter til Grundforbedringsarbejder og Byggeudgifter skal kunne afgive Grundlaget for en rentabel Landbrugsvirksomhed. Jeg vil derfor paa Forhaand fremhæve, at hvor denne Betingelse ikke kan opfyldes, bør Arbejdet ikke forceres. Den Maksimumsbevilling, der her søges, giver en Bemyndigelse til Køb, men den giver ikke en Forpligtelse til Køb.

I Tilslutning dertil ønsker jeg om hele denne Sag at bemærke, at en Opdyrkning og tættere Bebyggelse ikke paa kunstig Vis bør forceres frem udover Rimelighedens Grænser. Jeg finder Anledning til at fremhæve — hvad jeg i øvrigt ikke antager vil blive betvivlet fra nogen Side —, at den Opgave, hvis Løsning her staar foran os, vil kræve lang Tid. Og den bør egentlig kræve lang Tid, Arbejdet bør fremmes paa en saadan Maade, at der sker en jævn og naturlig Vækst. Hvis vi vil undgaa alt for mange Skuffelser, gælder det om at for-

berede alting godt og dernæst at finde de rigtige Folk frem til at bo og bygge i de Egne, der her er Tale om. Men netop derfor er det af Vigtighed at faa begyndt og faa godt begyndt, og det er hertil, at det forberedende Forslag, jeg her har den Ære at fremsætte, skal tjene.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for Mergelselskaber.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3978; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1127).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Raunkjær): Udvalget har i sin Betænkning gjort Rede for sit Arbejde og de Resultater, det er kommet til. Idet jeg henviser til Betænkningen, skal jeg tillade mig at omtale nogle af de vigtigste Resultater.

Fra Landbrugsministeriet har Udvalget faaet tilstillet en citatmæssig Gengivelse af Udtalelser fra en Række Kreditforeninger, som gennem Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg er blevet anmodet om at udtale sig om det foreliggende Lovforslag, som jorører ved selve Fundamentet for vor Realkreditordning.

Udvalget har nøje overvejet de principielle Betænkkeligheder, som en Del af Kreditforeningerne har givet Udtryk for overfor Bestemmelserne i Lovforslagets § 1, b), hvorefter der i Lighed med den gældende Ordning for Udgifterne vedrørende Vandløbsregulering kan gives Fortrinsret som for kommunale Skatter for Udgifterne til Mergling gennem Andelsselskaber. Et Flertal af Kreditforeninger giver dog Lovforslagets Formaal deres Tilslutning, idet man erkender, at Merglingen forøger vedkommende Ejendoms Værdi og dermed